

želim vse dobro; zahvaljujem se Vam za naklonjenost, ki ste mi jo v dolгих letih poznanstva vselej izkazovali.

Jože Grasselli

Profesor Vidav, moj mentor

V jeseni leta 1961 sem kot prejemnik štipendije ustanove Alexandra von Humboldta odšel na strokovno izpopolnjevanje na univerzo v Heidelbergu. Mentor profesor G. Köthe je postal rektor in član francoske legije časti, zato sem si pridobil za mentorja mladega docenta H. G. Tillmana, ki ni bil še tako zaseden z raznimi dolžnostmi. Kmalu mi je dal temo za doktorat, neko daljnosežno posplošitev teorije Fourierove in Laplaceove transformacije v prostoru parov analitičnih funkcij na polravninah, ki so se mogle tolmačiti kot posplošitev pojma distribucij. Eno leto sem potreboval, da sem se naučil teorijo linearnih topoloških prostorov, teorijo mere, Fourierovo transformacijo in teorijo distribucij. Najzajetnejši kos so bili linearni topološki prostori, ki sem jih študiral iz korektur knjige G. Kötheja *Lineare topologische Räume*, ki je bila še v tisku. Po 4 semestrih študija na heidelberški univerzi sem se vrnil z napol dokončanim spisom, ki sem ga nameraval predložiti kot doktorsko delo. Ker je moj mentor odšel v Ameriko, sem prosil profesorja Ivana Vidava za mentorstvo. Takoj je mentorstvo prevzel. Vprašal sem ga, ali je mogoče dokazati neki posplošeni primer principa maksimuma za analitične funkcije v polravninah. Kot pogosto je rekel, da o tem nič ne ve, naslednjega dne pa mi je prinesel lep, duhovit dokaz, ki je v delu pomenil kompletnost nekega prostora, induktivne limite Banachovih prostorov parov analitičnih funkcij. Prav tako mi je pomagal pri dokazu, da je Fourierova transformacija, definirana na tem prostoru, bijektivna preslikava.

Profesorja Vidava imam kot mentorja v najboljšem spominu: vedno je bil na voljo za pomoč, vljuden kot gospod stare šole, ki je že skoraj izumrla, prijazen in poln vzpodbud.

Pozneje, ko sem z njim sodeloval pri študiju transportne enačbe na osnovi teorije polgrup operatorjev v nerefleksivnih prostorih, kot sta prostor L^1 in prostor mer, sem bil deležen njegove prav tako tehtne in ljubeznive pomoči. Za vse to in še za marsikaj ga občudujem in sem mu globoko hvaležen. Imel sem srečo delati in učiti se pri takem matematičnem velikanu.

Anton Suhadolc

Mentor generacijam matematikov

Profesor Ivan Vidav mi je bil učitelj v najširšem pomenu besede. Ko sem se leta 1953 vpisal na študij matematike, je bil Ivan Vidav pri svojih 35 letih že izredni profesor. Za prvi letnik je imel samo 2 uri na teden tako